

การเปิดรับข่าวอาชญากรรมของเด็กและเยาวชน
ศึกษาเฉพาะกรณี สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี
Juveniles' Exposure to Crime News: a Case Study of Juvenile Observation and
Protection Center in Ubon Ratchathani Province

เลอพร ศุภสร

สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต

Lerporn Supasorn

Institute of Criminology and Justice Administration, Rangsit University

รับบทความ (Received): 23 สิงหาคม 2562, แก้ไขบทความ (Revised): 30 ตุลาคม 2562, ยอมรับการตีพิมพ์ (Accepted): 28 พฤศจิกายน 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของข่าวอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี และเพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันผลกระทบจากข่าวอาชญากรรมแก่เด็กและเยาวชน เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรคือ เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี จำนวนทั้งหมด 736 คน การวิจัยเชิงปริมาณกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 246 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตาตามแต่ละกลุ่มคดีความผิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาและสถิติแบบพารามิเตอร์ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์เก็บข้อมูลเยาวชนในความผิดคดีต่าง ๆ จำนวน 11 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า 1) การเปิดรับข่าวอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่จากเว็บไซต์ ซึ่งสนใจข่าวเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุดโดยติดตามข่าวการจับกุม ดำเนินคดีและบทลงโทษ ปัจจัยที่ทำให้เยาวชนรับชมข่าวอาชญากรรม คือมีผู้ปกครองคอยตักเตือนและให้บทเรียนมากที่สุด 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของข่าวอาชญากรรม พบว่า เยาวชนที่อายุต่ำกว่า 10 ปี คิดว่าข่าวอาชญากรรมทำให้เกิดเรียนรู้เทคนิควิธีของการก่ออาชญากรรมรูปแบบต่าง ๆ มากกว่าเยาวชนอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ส่วนเยาวชนที่กระทำผิดคดีพวกรูบินโดยไม่ได้รับอนุญาต และคดีลักทรัพย์ คิดว่าข่าวอาชญากรรมมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และเลียนแบบการกระทำผิด และ 3) แนวทางการป้องกันผลกระทบจากข่าว

อาชญากรรมสำหรับเด็กและเยาวชน คือ ครอบครัวควรตั้งเตือนให้คำแนะนำในเชิงบวก องค์กรสื่อมวลชนควรเน้นการนำเสนอบทลงโทษผู้กระทำผิด และควรเน้นข่าวการนำเสนอข่าวการป้องกันตัวจากภัยอาชญากรรม

คำสำคัญ: การเปิดรับข่าว, ข่าวอาชญากรรม, เด็กและเยาวชน

Abstract

The objectives of this research were to examine the exposure to crime news of juveniles in the Juvenile Observation and Protection Center of Ubon Ratchathani Province and to explore their opinions towards possible effects of crime news on the juveniles, and to propose preventive measures against those effects. The study was qualitatively and quantitatively conducted. The population was 736 juveniles in the Juvenile Observation and Protection Center of Ubon Ratchathani Province. 246 juveniles were sampled using the quota sampling method according to categories of offences. The obtained data were analyzed using descriptive statistics and parameter statistics. The purposive sampling method was used in the qualitative research in which 11 juveniles from different offences were interviewed.

The results revealed that most juveniles were exposed to crime news on website where drug abuse was mostly paid attention to and followed by the following of crime news relating to arrest, prosecution, and penalties. The factor leading to exposure of crime news was parental guidance. In terms of effects of crime news, those who were lower than 10 years old were more likely to think that crime news was an alternative to learn forms of crime and how to commit crimes comparing to those who were 10 years old and higher. Juveniles whose offence was the carrying of firearm without authorization and burglary thought that they could learn to commit and imitate illegal acts. As a preventive measure, families should keep warning their children of problem while providing them with positive advices. In addition, media organizations were recommended to mainly focus on the presentation of news relating to legal punishments for crime offences and self-protection from crime.

Keywords: News exposure, Crime news, Juveniles

บทนำ

ปัจจุบันนี้สังคมไทยมีเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยทำให้คนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา ทั้งง่ายและสะดวกรวดเร็วมากขึ้น เพียงแค่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตซึ่งครอบคลุมการเรียนรู้ รับรู้ข่าวสารทุก รูปแบบ นอกจากวิทยุ โทรทัศน์ อีกทั้งสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งนิยมสร้างกระแสเพื่อให้เกิดการเสพติดข่าวจาก สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ มีการใช้ถ้อยคำหือหวา สำนวนเนื้อหาปลุกเร้า ให้ผู้เสพเกิดอารมณ์สะใจจากความสนใจยากู้ โดยเฉพาะข่าวอาชญากรรมมีการนำเสนอในหลายแง่มุมทั้ง “ข่าวอาชญากรรม ด้านลบ” ของผู้กระทำความผิดที่มีลักษณะเป็นคดีอุกฉกรรจ์ อันก่อให้เกิดความรุนแรง เป็นอันตรายหรือ เกิดผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ สภาวะจิตใจของผู้ถูกระทำและคนในสังคม เช่น การฆาตกรรม การข่มขืนในลักษณะโหดเหี้ยม การลักวิ่งชิงปล้น เป็นต้น (Srikumnid, 2009) ปัญหาหรือ ผลกระทบที่บานปลายแก่ผู้รับสาร เช่น การเล่าเรื่องโดยให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับแผนประกอบ คำรับสารภาพเกี่ยวกับการลงมือฆ่าผู้ตายยอมส่งผลให้ผู้อ่านทราบถึงวิธีการฆ่าคนได้เช่นกัน ดังตัวอย่าง เหตุการณ์ กรณีที่โจรบุกเดี่ยวใช้อาวุธปืนจี้พนักงานร้านสะดวกซื้อ เทสโก้โลตัสเอ็กซ์เพรส สาขาตลาด เตื่อนใจ อำเภอบางบาล จังหวัดชลบุรี ได้เงินสดไปประมาณ 8 หมื่นบาท หลังเกิดเหตุไม่นานถูกจับกุมตัว คนร้ายเป็นชายอายุ 21 ปี รับสารภาพว่าตักงานรวมถึงเป็นหนี้นันฟุตบอลและไฮโล ที่สำคัญเคยเห็นข่าว ทางโทรทัศน์ว่าใช้ปืนปลอมจี้ชิงทรัพย์ได้สำเร็จจึงตัดสินใจก่อเหตุเช่นเดียวกันบ้าง (Thairath Online, 2014)

นอกจากนี้เด็กและเยาวชนเป็นผู้ที่วุฒิภาวะยังน้อยทำให้คนวัยนี้ มีพฤติกรรมเสี่ยงที่มีโอกาส ก่อให้เกิดอิทธิพลของสื่อเชิงบ่มเพาะการรับเอาปัญหาสังคม ความรุนแรง ปัญหาอาชญากรรมหลากหลาย อย่างมารวมกันจากการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ทำให้ได้รับผลกระทบต่อค่านิยม ทศนคติ การรับรู้ เรียนรู้ ตลอดจนพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยอาจจดจำรายละเอียดจากข่าวนั้น ๆ แล้วนำไปปฏิบัติตาม นอกจากนี้ลักษณะทางสังคมประชากรจึงมีส่วนสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางสังคมและปัจจัยทางด้าน เศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อการเรียนรู้เพื่อรับข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกันออกไป โดยในส่วนของ กรุงเทพมหานครมีประชากรมากเป็นอันดับหนึ่ง ที่รวมทั้งประชากรแฝงผู้อพยพไปทำงานและคนต่าง สัญชาติ จำนวน 5.6 กว่าล้านคน จังหวัดนครราชสีมาอันดับ 2 จำนวน 2.6 กว่าล้านคน ในขณะที่จังหวัด อุบลราชธานี มีจำนวนราษฎรเป็นอันดับ 3 ของประเทศ จำนวนรวม 1.86 ล้านคน (National Statistical Office, 2017)

เมื่อพิจารณาสถานการณ์การถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ทั้งหมด 33,121 คดี และในส่วนสถิติล่าสุดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เขต 5 ปี พ.ศ. 2557 พบว่า เด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานีมีสถิติการกระทำความผิดสูงเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีสถิติ การกระทำในทุกฐานความผิดสูงที่สุดในเขต 5 จำนวน 1,185 คดี (Department of Juvenile Observation and Protection, 2015) และประกอบกับข้อมูลล่าสุดจากการสำรวจการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์มือถือของประชากรอายุ 6 ปี ขึ้นไป ในจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2550 – 2559

แสดงให้เห็นว่าเด็กมีแนวโน้มการใช้งานเทคโนโลยีต่าง ๆ ตั้งแต่อายุน้อยและการเข้าถึงเครื่องมือหรืออุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมากขึ้น (National Statistical Office, 2017)

ดังนั้นด้วยเหตุผลจึงเห็นได้ว่าการนำเสนอข่าวสารจึงมีบทบาทต่อระบบสังคม เนื้อหาและการถ่ายทอดข่าวสารย่อมทำให้นำไปสู่กระบวนการเกิดพฤติกรรมทางสังคม ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาการเปิดรับข่าวอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันหรือควบคุมผลกระทบในเชิงลบจากข่าวอาชญากรรมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของข่าวอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี
3. เพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันผลกระทบจากข่าวอาชญากรรมแก่เด็กและเยาวชน

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวอาชญากรรมของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดการเปิดรับข่าว (News Exposure Theory) การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง การที่บุคคลมีการเปิดรับข่าวสารมากยิ่งขึ้นจะส่งผลให้มีหูตาที่กว้างไกลมาก มีความรู้มาก มีความเข้าใจในสภาพแวดล้อมและเป็นคนที่ทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นมากกว่าบุคคลอื่น ๆ ที่เปิดรับข่าวสารน้อยกว่า (Atkin, 1973, pp.208) สื่อมวลชนซึ่งมีความครอบคลุมสื่อมวลชนถึง 5 ประเภท คือ สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อภาพยนตร์ สื่อวิทยุ สื่อนิตยสาร และสื่อโทรทัศน์ (Rogers and Sevenning, 1969, pp.3) การเปิดรับข่าวสารส่งผลต่อการรับรู้ และยังเป็นกระบวนการสำคัญต่อการตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์ที่จำเป็นต้องอาศัยการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความรู้ และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งนักวิจัยใช้วิธีหาสหสัมพันธ์ และการทดลองเพื่อตรวจสอบผลการดูโทรทัศน์รุนแรง พบว่ายิ่งเด็กดูรายการรุนแรงเด็กยิ่งก้าวร้าว (Eron, 1987, pp.253-263) และทฤษฎีเข็มฉีดยา (Hypodermic Needle Theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เชื่อว่าสื่อมวลชนสร้างความชวนเชื่อ สร้างการโน้มน้าวใจแบบส่งต่อ ข้อมูลข่าวสารแบบทางตรงแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนโดยตรงต่อผู้รับสาร เชื่อว่าข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน จะวิ่งเข้าสู่ความรู้สึกนึกคิดและจิตใจของผู้รับสารโดยตรงเกิดผลลัพธ์โดยตรง ฉียบพลัน รวมถึงตรงอย่างใจที่ผู้ส่งสารต้องการให้เกิดขึ้นต่อผู้รับสารด้วยประชาชนเองก็ไม่สามารถต้านทานพลังของข่าวสารที่ส่งแบบเข็มฉีดยาหรือแบบกระสุน ฟุ้งตรงมายังผู้รับสาร แต่ในปัจจุบันมีการมองว่าความเชื่อแบบเข็มฉีดยานี้ค่อนข้างง่ายเกินไปที่จะเข้าถึงใจผู้รับสารได้แบบฉียบพลัน แต่อิทธิพลของสื่อมวลชน

และสื่อบุคคลจากทฤษฎีก็ยังเป็นช่องทางที่นิยมใช้ในการส่งต่อข้อมูลข่าวสารนั่นเอง (Kaewthep, 2009, pp.89)

การเปิดรับข่าวอาชญากรรม (Exposure to Crime News) หมายถึง การรับชมหรือรับฟังข่าวที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับความผิดทางอาญา ได้แก่ การก่อให้เกิดอันตรายแก่ประชาชน ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ การปกครอง การยุติธรรม ศาสนา การปลอมแปลงสินค้า เงิน หรือเอกสาร ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดต่อร่างกายหรือชีวิต การทอดทิ้งเด็ก คนเจ็บป่วยหรือคนชรา ความผิดต่อเสรีภาพ ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ กรรโชกรีดเอาทรัพย์ ฉ้อโกงยกยอก รับของโจร หรือทำให้เสียทรัพย์ การสื่ออาชญากรรมจึงมักเกี่ยวข้องกับตำรวจ ศาล ผู้พิพากษา ทนายความ ผู้ต้องหา ผู้ต้องสงสัย รวมไปถึงพยาน เดิมทีข่าวประเภทนี้เรียกว่า “โรงพัก” (Witthayarat, 2006, pp.216) ซึ่งลักษณะของข่าวอาชญากรรมนั้นหากจำแนกประเภทตามแนวทางของนักอาชญาวิทยารุ่นใหม่ ลาร์รี ซีเกล (Siegel, 2011, pp.374) ได้แบ่งประเภทอาชญากรรมไว้โดยจัดกลุ่ม ดังนี้ กลุ่มอาชญากรรมรุนแรง ตัวอย่างเช่น การฆ่า การข่มขืน ประทุษร้ายร่างกาย ชิงทรัพย์ อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังหรืออาชญากรรมที่เกิดจากความลำเอียง ทั้งนี้ความน่าสนใจของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมที่เมื่อได้อ่านแล้วจะเกิดความรู้สึกราวกับกำลังอ่านนวนิยายที่ประกอบไปด้วยตัวละครที่มีชีวิตจริง โดยสิ่งนี้เป็นความโดดเด่นของข่าวอาชญากรรมให้มีความแตกต่างจากข่าวชนิดอื่น ตลอดจนชี้แนะให้นักหนังสือพิมพ์พึงระมัดระวังในการเล่าข่าวชนิดนี้ให้มาก (Roengsak, 2011, pp.112) เนื่องจากอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับข่าวสารของบุคคลนั้น ประกอบด้วยปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความต้องการ ทศนคติและค่านิยม เป้าหมาย ความสามารถในการใช้ประโยชน์ ลีลาในการสื่อสาร สภาวะ ประสบการณ์และนิสัยของผู้รับข่าวสารนั่นเอง (Hunt and Ruben, 1993, pp.65)

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอิทธิพลของข่าวอาชญากรรม อิทธิพลของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อที่ส่งผลต่อบุคคลได้เนื่องจากปัจจัยทางด้านร่างกายของบุคคลที่พร้อมแก่การรับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อม ทฤษฎีการเลียนแบบข้อมูลข่าวสารจากสื่อ (Imitation Information from the Media) อธิบายว่าสื่อเป็นสภาพแวดล้อมหนึ่งซึ่งถ่ายทอดข่าวสาร สถานการณ์ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของบุคคลซึ่งมีอิทธิพลในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) ด้านของกระบวนการคิด การรับรู้ข่าวสารจากสื่อข้อมูลที่เด็กได้รับมาจากสื่อนำไปสู่การสร้างการเรียนรู้และพัฒนาแนวทางในการคิดให้แก่เด็ก ตามแนวคิดของ อัลเบิร์ต แบนดูรา (Kong, Maria & Samsilah, 2010) หลังจากที่รับรู้ข้อมูลและจะนำไปสู่กระบวนการที่เรียกว่าการสร้างการเรียนรู้และตัดสินใจและให้คุณค่าแก่ข้อมูลโดยจะสรุปออกมาในรูปแบบของทัศนคติหรือความเชื่อจะนำไปสู่การสร้างทัศนคติต่อการแสดงออกทางด้านพฤติกรรม อิทธิพลของสื่อจึงมีความเชื่อมโยงต่อการแสดงออกทางอารมณ์ โดยข้อมูลที่ได้รับจากสื่อจะมีผลโดยตรงต่ออารมณ์และความรู้สึก ซึ่งยิ่งข้อมูลมีความเข้มข้นและกระตุ้นอารมณ์ได้มากเท่าไร จะยิ่งส่งผลต่อการจดจำได้มากขึ้นเท่านั้นเนื่องจากสมองส่วนลิมบิก (Limbic) รวมถึงส่วนสมองไฮโปทาลามัส (Hypothalamus) ฮิปโปแคมปัส (Hippocampus)

อมิกดาลา (Amygdala) ซึ่งเป็นส่วนเนื้อเยื่อประสาท และพื้นที่ใกล้เคียงอื่น ๆ อีกหลายแห่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตเกี่ยวกับการจัดการทางอารมณ์เป็นหลักและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่อตัวของความทรงจำเป็นส่วนหนึ่งของวงจรด้านความจำในระยะยาว ตลอดจนการเป็นโรคประสาทจากความหลากหลายของปัญหาทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ถาวรของผลกระทบเชิงลบ รวมถึงความวิตกกังวล ความเศร้าหรือซึมเศร้า ความโกรธ หงุดหงิด ความสับสนทางจิต ความรู้สึกไร้ค่า (Boeree, 2009)

2) ด้านอารมณ์ อิทธิพลของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อก่อให้เกิดการกระตุ้นอารมณ์ซ้ำ ๆ เช่น ภาพข่าวความรุนแรงที่ก่อให้เกิดความรู้สึกหดหู่ ความกลัว ความเศร้า หรือความตื่นเต้น ส่งผลให้บุคคลจะรู้ว่าเมื่อทำอย่างนั้นอารมณ์จะหายไป หลังจากดูพฤติกรรมโหดเหี้ยมนับพันครั้ง จะเกิดความเคยชินทางอารมณ์ ซึ่งเกิดกับชายหนุ่มที่ดูหนังรุนแรง การดูหนังรุนแรงทำให้คนรู้สึกเฉย ๆ เมื่อเห็นเด็กตีกัน (Ung Phra, 2012)

3) ด้านพฤติกรรม อิทธิพลของการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ นำสู่พฤติกรรมการเลียนแบบ ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้รูปแบบพฤติกรรมจากการสังเกตพฤติกรรมและการกระทำของบุคคลอื่น พฤติกรรมการเลียนแบบที่เกิดขึ้นเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับสิ่งที่เลียนแบบ โดยการสังเกตจากรูปแบบการแต่งกาย การพูด ท่าทางและการยึดถือธรรมเนียมปฏิบัติตามตัวแบบ (Model) หรือจากกลุ่มเพื่อน (Yando, Seitz & Zigler, 1978) ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมใหม่ ๆ เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือมีแนวโน้มในการคงพฤติกรรมเดิมไว้ และรับรู้ถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการเลียนแบบนั้น (Louden & Bitta, 1993, pp.425)

อย่างไรก็ตาม เด็กและเยาวชนเป็นผู้ที่วุฒิภาวะยังน้อยทำให้คนวัยนี้มีพฤติกรรมเสี่ยงที่มีโอกาสก่อให้เกิดอิทธิพลของสื่อเชิงบ่มเพาะการรับเอาปัญหาสังคม ความรุนแรง ปัญหาอาชญากรรม หลากหลายอย่างมารวมกันจากการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ทำให้ได้รับผลกระทบต่อค่านิยม ทักษะคิด การรับรู้ เรียนรู้ ตลอดจนพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยอาจจดจำรายละเอียดจากข่าวนั้น ๆ แล้วนำไปปฏิบัติตาม ซึ่งเมื่อได้รับชมภาพและเนื้อหารายละเอียดจากข่าวอาชญากรรม เพราะฉะนั้น ข่าวอาชญากรรมจึงเป็นการนำเสนอข่าวสารที่ให้อ่านได้ทั้งทางบวกและทางลบ และบ่อยครั้ง ข่าวอาชญากรรมยังเป็นประโยชน์สำหรับผู้กระทำผิดหลบหนีไป และการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่เปิดให้ใช้อย่างอิสระเสรีนั้นจึงมีโอกาสเกิดปัญหาที่สัมพันธ์กับการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนในด้านของกระบวนการคิด พฤติกรรมสามารถเรียนรู้ได้จากการสังเกตข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากต้นแบบโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลความก้าวร้าว ทำให้บุคคลสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงได้จากการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาความรุนแรงแฝงอยู่ (Siriyuwasa, 2007, pp.524) และผลการวิจัยเรื่องอิทธิพลของสื่อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของสื่อกับพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชน อยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง (Intaraprasert, 2012, pp.17) ซึ่งวิธีการในการศึกษาความผิดทางอาญา

จากการพฤติกรรมเลียนแบบอาชญากรรม จะช่วยให้นักวิจัยสามารถวิเคราะห์ถึงผลการวิจัยเกี่ยวกับแนวโน้มอาชญากรรมที่เกิดจากการลอกเลียนแบบได้ (Surette, 2015, p.37) ลักษณะทางสังคมประชากรจึงมีส่วนสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางสังคมและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อการเรียนรู้เพื่อรับข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกันออกไป

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน (Deviant Behaviour and Cause of Crime) เด็กและเยาวชนไม่มีความรู้สึกผิดชอบเหมือนผู้ใหญ่ตั้งนั้นการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนแม้ว่าเป็นความผิดทางกฎหมาย เป็นความผิดพลาดที่เกิดจากความด้อยในประสบการณ์ ซึ่งตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า “Delinquency” หรือ ความเบี่ยงเบน การกระทำผิดของเด็กหรือเยาวชนเป็นอาชญากรรม เป็นแต่เพียงการกระทำเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนเท่านั้น และไม่เรียกเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดว่า “อาชญากร” เพราะมองว่าเด็กและเยาวชนเปรียบเสมือนไม้อ่อนที่ดัดง่าย และสามารถแก้ไขให้กลับตัวเป็นคนดีได้ไม่ยาก (Chutinant, 2014, pp.34) ซึ่งสาเหตุพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งจึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดการอารมณ์ความเครียดของเด็กและเยาวชน (Boeree, 2009) มีปัจจัยที่สำคัญดังต่อไปนี้ ประเด็นแรก คือ ปัจจัยทางสรีรวิทยาที่โน้มน้ำหนักส่วนใหญ่มาจากลักษณะทางพันธุกรรม ชัดเจนที่สุดคือลักษณะนิสัยที่มีความไม่แน่นอนทางอารมณ์ (Neuroticism) ลักษณะอื่น ๆ อาจมีส่วนร่วม เช่น สูงหรือต่ำอย่างมีสติ อาจเป็นไปได้ว่าคุณลักษณะที่สืบทอดมาใด ๆ เมื่ออยู่ในสภาวะสุดขีดทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะพัฒนาปัญหาเกี่ยวกับประสาท ซึ่งความบกพร่องเกี่ยวกับระบบประสาท นอกจากนี้ทฤษฎีทางอาชญาวิทยาที่สามารถนำมาวิเคราะห์และอธิบายสาเหตุหรือปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีส่วนที่เกี่ยวข้องหรือผลักดันให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือประกอบอาชญากรรมนั้นมีดังต่อไปนี้ แคลปเปอร์ (Klapper, 2010 , pp.121-124) ได้นำเสนอทฤษฎีแรงเสริม (Reinforcement Theory) ที่อธิบายว่าความรุนแรงในสื่อต่าง ๆ แม้จะไม่ได้มีส่วนเพิ่มหรือลดความเป็นไปได้ในการแสดงพฤติกรรมรุนแรงของผู้รับสารอย่างเด่นชัด แต่มีผลในการเสริมความก้าวร้าวรุนแรง หรือเป็นแรงเสริมการต่อต้านความก้าวร้าวรุนแรงที่มีอยู่แล้วของบุคคลผู้รับสารทฤษฎีแรงเสริมของความก้าวร้าวรุนแรงในสื่อชี้ให้เห็นว่าเนื้อหาในสื่อเป็นแรงเสริมต่อทัศนคติ ค่านิยมบรรทัดฐาน และความเชื่อของบุคคลที่รับสาร หากบุคคลนั้นเชื่อในการใช้ความรุนแรงอยู่แล้ว ความรุนแรงในสื่อก็จะช่วยเสริมความเชื่อนั้นให้หนักแน่นขึ้น และในทฤษฎีการปลูกฝัง (Cultivation Theory) (Morgan, 2009, pp.175-184) ซึ่งอิทธิพลของสื่อที่แพร่กระจายไปสู่ทุกสังคมจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ที่สามารถเข้าถึงได้โดยปลายนิ้วสัมผัส และเข้าถึงได้ทุกเวลาที่ต้องการ โดยที่สื่อเหล่านั้นมีเนื้อหาที่มักเกี่ยวข้องกับความรุนแรง อาชญากรรม ความขัดแย้งเรื่องราวทางเพศ อยู่เสมอจนทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกที่โลกนี้เต็มไปด้วยความรุนแรง ความขัดแย้ง ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การด้นรนต่อสู้ โดยเฉพาะหากเนื้อหาในสื่อแสดงให้เห็นถึงตัวละครเอกในเรื่องที่มีอำนาจหรือมีชัยชนะเหนือผู้อื่นได้ด้วยการใช้กำลังหรือความรุนแรงเท่านั้น ผู้ชมก็จะถูกปลูกฝัง

ให้มีความรู้สึกที่โล่งใจที่นำเสนอในสื่อคือโลกที่แท้จริงของเราที่เต็มไปด้วยความรุนแรงโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนซึ่งยังคงต้องประสบกับชีวิตน้อย จึงเกิดการคล้อยตามและเชื่อตามที่สื่อนำเสนอ

ซึ่งทฤษฎีการเรียนรู้ โดย Aker (1985) ได้พัฒนาทฤษฎีการเรียนรู้มาจากหลักการสำคัญในทฤษฎีของซัทเธอร์แลนด์ จนกระทั่งได้นำเสนอเป็นทฤษฎีที่ชื่อว่าทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม การเรียนรู้พฤติกรรมซึ่งส่งผลให้ทฤษฎีใหม่นี้สามารถอธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมและการกระทำผิดได้เกือบทุกประเภทครอบคลุม ซึ่งเด็กมีการเรียนรู้และเลียนแบบความรุนแรงจากสิ่งเหล่านี้ เมื่อเติบโตขึ้นได้เห็นรูปแบบของความรุนแรงซึ่งปฏิบัติต่อเนื่องในการมีความสัมพันธ์ทางสังคม เป็นการเรียนรู้โดยการเลียนแบบพฤติกรรม (Behavior Modeling) (Sutheesor, 2009, pp.72) ซึ่งทฤษฎีการเลียนแบบของทาร์ด (Tarde's Imitation Theory) โดย ธอง การ์เบรียล ทาร์ด ทาร์ด เชื่อว่า คนเราสามารถเรียนรู้จากคนอื่นได้โดยผ่านกระบวนการเลียนแบบ (Thaniyaphon, 2011, pp.25) ซึ่งกระบวนการเรียนรู้เป็นรูปแบบของพฤติกรรม วิธีทางในการคิดและความรู้สึกนึกคิดที่ส่งผ่านจากกลุ่มบุคคลกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่งหรือจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็น “ทฤษฎีการเลียนแบบและการแนะนำ” (Imitation and Suggestion) (Khantee, Phutrakul & Trimek, 2015, pp.224) ซึ่งทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Associations Theory) ได้ใช้วิธีการนำหลายปัจจัยมาอธิบายสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรม ซึ่งปัจจัยหรือตัวแปรที่สำคัญต่อไปนี้เป็น คือ โรคจิต ครอบครัแตกแยก อายุ ชั้นทางสังคม การเป็นเยาวชน บิดามารดาติดแอลกอฮอล์หรือยาเสพติดโดยกระบวนการที่บุคคลจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอาชญากรรม (Sutherland, 1974) และทฤษฎีพันธะทางสังคม (Social Bonding Theory) โดย ทราวิส เฮอร์ชิ (Hirchi, 1969) เชื่อว่าการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งมาจากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่มีความผูกพันหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมกับสถาบันต่าง ๆ ทางสังคม ซึ่งได้แก่ ครอบครัว ศาสนสถาน โรงเรียน และเพื่อนฝูงมักจะมีแนวโน้มที่จะไม่ประกอบอาชญากรรมพันธะทางสังคมหรือความผูกพันทางสังคม ได้แก่ ความผูกพัน ข้อผูกมัด การเข้าร่วม และความเชื่อเป็นรูปแบบพันธะทางสังคมที่คอยยึดเหนี่ยวเด็กและเยาวชนไม่ให้ไปกระทำผิดกฎหมาย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผลการวิจัยเรื่องความรุนแรงในเยาวชนโดยเฉพาะในครอบครัวยากจน ที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาเอาใจใส่เลี้ยงดูลูก เนื่องจากมีแต่ทำงานหาเงินเลี้ยงครอบครัวทำให้เยาวชนรับชมความรุนแรงที่อยู่ในภาพยนตร์ และจากบทวิเคราะห์เรื่องข่าวอาชญากรรมทางโทรทัศน์ พบว่าการศึกษาข่าวอาชญากรรมจะส่งผลกระทบต่อทางสังคมในระยะยาวของเทคโนโลยีใหม่ เช่น ในสื่อสังคมออนไลน์ (Lipschultz, 2017) และงานวิจัยของ Raksaewkaew (2017, pp.152) เรื่องการศึกษาอิทธิพลของรายการในสื่อใหม่ที่มีต่อมุมมองต่อโลกของเด็กและเยาวชน พบว่า ปริมาณการรับชมรายการมีผลต่อความคิดเห็นต่อเนื้อหารายการและมุมมองต่อโลกของเยาวชน ดังเช่นผลการวิจัยเรื่องทฤษฎีการเลียนแบบกับพฤติกรรมการปาหิน พบว่า เยาวชนกระทำผิดโดยประสงค์ต่อทรัพย์สินเลียนแบบตามข่าวและข่าวอาชญากรรมสะท้อนถึงสถานการณ์ปัญหาสังคมที่ควรต้องร่วมกันป้องกันแก้ไข (Chaiyachai, 2010)

สรุปว่า การที่เด็กและเยาวชนจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือกระทำผิดได้นั้น อาจเกิดจากหลายปัจจัยโดยจะสัมพันธ์กับปัจจัยพื้นฐานทางด้านร่างกาย สติปัญญา รวมถึงการอบรมเลี้ยงดู อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย การเข้าถึงสื่อสารเรียนรู้รับรู้ข่าวสารของเด็กเยาวชนจึงมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนได้ จึงควรศึกษาพฤติกรรมที่เปิดรับข่าวอาชญากรรมและความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของข่าวอาชญากรรม เพื่อป้องกันผลกระทบจากข่าวอาชญากรรมแก่เด็กและเยาวชนต่อไป

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยที่มีการผสมผสาน (Mixed Methods) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ เด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี จำนวนทั้งหมด 736 คน (สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี, 2560) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพโดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นกรณี que ที่ทราบจำนวนประชากรทั้งหมด แต่ขนาดประชากรจำนวนไม่มาก (Sri Sa-at, 2017, pp.42) กำหนดสัดส่วนของประชากรที่สุ่ม 40% ระดับความเชื่อมั่นหรือระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนทั้งสิ้น 246 คน

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานีที่มีประสบการณ์รับชมหรือรับฟังรายงานข่าวอาชญากรรมจากสื่อประเภทต่าง ๆ จำนวนทั้งหมด 11 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ประเภทปลายปิด (Closed – ended Questionnaires) ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 - 4 มีลักษณะตรวจสอบรายการแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมี 5 ระดับ และทำการทดสอบคุณภาพแบบสอบถามค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Try Out) จำนวน 30 คน ตามสูตรของคอนบาคซ์ อัลฟา ได้ค่า 0.714 ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure

Interviews) ตรวจสอบประเด็นคำถามโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการรวบรวมข้อมูลจากที่มาจากที่สำคัญ 2 แหล่ง คือ ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) และข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้วิจัยดำเนินการตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์โดยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำหรับการวิจัยทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพหลังจากที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูลจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ผู้วิจัยได้ประสานกับนักจิตวิทยาและเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อคัดเลือกผู้เข้าร่วมวิจัยตามจำนวนที่กำหนดทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสำรวจพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวอาชญากรรมสำรวจคุณลักษณะของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวอาชญากรรมอย่างน้อย 2 คุณลักษณะ จาก 5 คุณลักษณะ ดังต่อไปนี้ 1) เคยรับชมหรือรับฟังการรายงานข่าวเกี่ยวกับอาชญากรรม การกระทำผิดรูปแบบต่าง ๆ 2) คิดว่าข่าวอาชญากรรมหรือข่าวเกี่ยวกับการกระทำผิดรูปแบบต่าง ๆ มีความน่าสนใจและน่าติดตาม 3) คิดว่าการนำเสนอข่าวอาชญากรรม แสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ในสังคม 4) เคยติดตามการรายงานข่าวอาชญากรรม หรือข่าวเกี่ยวกับการกระทำผิดรูปแบบต่าง ๆ มากกว่า 3 ครั้ง และ 5) คิดว่าข่าวอาชญากรรมเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตประจำวัน

การวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) กำหนดสัดส่วนตามแต่ละกลุ่มฐานความผิดทั้ง 7 กลุ่ม จากจำนวนทั้งหมด 246 คน ดังนี้ กลุ่มกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวนทั้งหมด 93 คน คิดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 31 คน กลุ่มกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย จำนวนทั้งหมด 67 คน คิดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 22 คน กลุ่มกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ จำนวนทั้งหมด 25 คน คิดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 8 คน กลุ่มกระทำความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข จำนวนทั้งหมด 1 คน คิดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 0.3 คน หรือไม่ได้คัดเลือกตามสัดส่วน กลุ่มกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ จำนวนทั้งหมด 277 คน คิดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 93 คน กลุ่มกระทำความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด จำนวนทั้งหมด 50 คน คิดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 17 คน และกลุ่มกระทำความผิดอื่น ๆ จำนวนทั้งหมด 223 คน คิดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 75 คน

ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเด็กและเยาวชนที่มีคุณลักษณะตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือมีพฤติกรรมเปิดรับข่าวอาชญากรรมจากการสำรวจพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวอาชญากรรม จากนั้นพิจารณาจากคำแนะนำจากนักจิตวิทยา ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลเด็กและเยาวชนแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) โดยคัดเลือกตัวแทนจากแต่ละกลุ่มความผิดทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวนทั้งหมด 11 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาค่าความถี่ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลของคำตอบแต่ละข้อประกอบการบรรยายการเปิดรับข่าวอาชญากรรมและความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของข่าวอาชญากรรมกับปัจจัยส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชนใช้สถิติแบบพารามิเตอร์แบบการเปรียบเทียบความแปรปรวนของประชากรสองกลุ่ม (Independent t –test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way ANOVA) หากการทดสอบพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกจากการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการบรรยายพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 93.1 และเพศหญิง มีเพียงร้อยละ 6.9 มีอายุระหว่าง 16-18 ปี มากที่สุด ร้อยละ 87.4 รองลงมาคือมีอายุระหว่าง 10-15 ปี ร้อยละ 12.2 การศึกษา ก่อนถูกควบคุมตัว พบว่า สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด ร้อยละ 37.8 รองลงมาคือ ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 31.3 สภาพครอบครัว พบว่า เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยกันกับบิดามารดามากที่สุด ร้อยละ 49.2 รองลงมาคือ อาศัยอยู่กับมารดา ร้อยละ 19.1 อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ประกอบอาชีพ เป็นลูกจ้างหรือรับจ้างทั่วไปมากที่สุด ร้อยละ 49.6 รองลงมาคือ มีอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 31.7 คดีที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดมากที่สุด คือ คดีเสพยาเสพติด ร้อยละ 47.6 รองลงมาคือ มียาเสพติด ไว้ในครอบครองและครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด ร้อยละ 14.6 และน้อยที่สุดคือ คดีเมาแล้วขับ พรากรผู้เยาว์ รับของโจร ชิงทรัพย์ และค้าประเวณี เพียงร้อยละ 0.4 ส่วนสถานการณ์ในชุมชนของเด็กและ เยาวชนที่พบมากเป็นอันดับที่ 1 คือ ปัญหายาเสพติด ร้อยละ 46.3 อันดับที่ 2 คือ วัยรุ่นมั่วสุมกัน ร้อยละ 27.1

2. การเปิดรับข่าวอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนศึกษาเฉพาะกรณีสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ในภาพรวมเยาวชนมีการเปิดรับข่าวอาชญากรรมในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$, $SD = 1.10$) ประเภทของสื่อที่ใช้สำหรับการรับชมข่าวอาชญากรรมมากที่สุดคือ เว็บไซต์ข่าว ร้อยละ 29.1 อันดับ 2 คือ เฟซบุ๊ก (Facebook) คิดเป็นร้อยละ 27.6 และน้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 2.0 และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า เยาวชนสนใจสืบค้นเพื่อชมคลิป รายการข่าวอาชญากรรมที่เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ยูทูป (You Tube) และเยาวชนส่วนหนึ่งรับชม ข่าวอาชญากรรมผ่านโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน ประเภทข่าวอาชญากรรมที่เยาวชนสนใจและติดตามมากที่สุดคือ ข่าวเกี่ยวกับคดียาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมาคือ ข่าวการทะเลาะวิวาท คิดเป็นร้อยละ 21.4 อันดับที่ 3 คือ ข่าวการฆาตกรรม คิดเป็นร้อยละ 17.2 และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า เยาวชน ที่กระทำผิดคดีเกี่ยวกับยาเสพติดจำนวน 3 คน สนใจวิธีการจับกุมของตำรวจในคดียาเสพติดเนื่องจาก

ช่วยให้ระวังตัวไม่ให้อุบัติภัยมากขึ้น ส่วนสาเหตุที่รับชมข่าวอาชญากรรมมากที่สุด คือ สมาชิกในครอบครัวแนะนำหรืออบรมให้บทเรียนขณะรับชมข่าวอาชญากรรมร่วมกัน ($\bar{x} = 3.61$, $SD = 1.23$) รองลงมาคือ สนใจข่าวการติดตามจับกุม ดำเนินคดี และบทลงโทษในแต่ละคดี ($\bar{x} = 3.57$, $SD = 0.9$) เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคลกับการเปิดรับข่าวอาชญากรรมของเด็กและเยาวชน พบว่าในภาพรวมปัจจัยด้านเพศ อายุ การศึกษา ครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง และคติความผิดของเด็กและเยาวชนมีการเปิดรับข่าวอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่าเยาวชนชายมีการเปิดรับข่าวอาชญากรรมเนื่องจากว่าสนใจข่าวการติดตามจับกุม ดำเนินคดี มากกว่าเยาวชนหญิง อีกประเด็นหนึ่ง คือ เยาวชนหญิงสนใจข่าวอาชญากรรมเนื่องจากคิดว่าข่าวอาชญากรรมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้พฤติกรรมของบุคคลในวัยต่าง ๆ มากกว่าเยาวชนชาย ส่วนอายุที่แตกต่างกันของเด็กและเยาวชนมีความสนใจวิธีการ ขั้นตอน และอาวุธที่ใช้ที่แตกต่างกัน และสภาพครอบครัว พบว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่กับบิดามารดา อยู่กับบิดา และอยู่กับญาติ มีการเปิดรับข่าวอาชญากรรมมากกว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่กับภรรยาและลูก นอกจากนี้การวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า กรณีที่ 1 นายประหยัด กรณีที่ 2 นายเก่ง กรณีที่ 4 นางสาวอนงค์และกรณีที่ 11 นายประชา มักจะเลือกชมข่าวอาชญากรรม โดยเฉพาะที่เป็นการจับกุมคดียาเสพติดเพื่อเรียนรู้การป้องกันตัวเองจากพวกค้ายาเสพติดส่วนกรณีที่ 2 นายเก่ง กรณีที่ 4 นางสาวอนงค์และกรณีที่ 5 นางสาวกิ่งแก้ว ติดตามข่าวการจับกุมคดีเกี่ยวกับยาเสพติดเนื่องจากคิดว่าช่วยให้ตนได้ระวังตัวไม่ให้อุบัติภัยมากขึ้น ส่วนกรณีที่ 8 นายตุลา และกรณีที่ 9 นายเอ สนใจข่าวฆาตกรรมเป็นพิเศษเนื่องจากคิดว่าเป็นเรื่องใกล้ตัวที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อจึงสนใจติดตามเพื่อระมัดระวังตัว

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของข่าวอาชญากรรมของเด็กและเยาวชน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยเด็กและเยาวชนคิดว่าข่าวอาชญากรรมสะท้อนถึงสถานการณ์ปัญหาสังคมที่ควรต้องร่วมกันป้องกันแก้ไขมากที่สุด ($\bar{x} = 3.89$, $SD = 1.12$) รองลงมาคือ คิดว่า อิทธิพลของข่าวอาชญากรรมจากการนำเสนอบทลงโทษของกระทำผิดคดีต่าง ๆ ทำให้รู้สึกกลัวไม่อยากจะกระทำผิดเช่นนั้น ($\bar{x} = 3.72$, $SD = 1.18$) และคิดว่าข่าวอาชญากรรมกระตุ้นให้มีอารมณ์รุนแรงน้อยที่สุด ($\bar{x} = 2.12$, $SD = 1.09$) เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านเพศ อายุ การศึกษา ครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง และคติความผิดของเยาวชนได้รับอิทธิพลของข่าวอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า เยาวชนชายคิดว่าการนำเสนอบทลงโทษของกระทำผิดคดีต่าง ๆ ทำให้รู้สึกกลัวไม่อยากจะกระทำผิดเช่นนั้นมากกว่าเยาวชนหญิง และเยาวชนชายคิดว่าการนำเสนอข้อจำกัดเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินคดีมีผลต่อพฤติกรรมการละเมิดกฎหมายมากกว่าเยาวชนหญิง ปัจจัยด้านอายุ พบว่า เยาวชนที่อายุต่ำกว่า 10 ปี คิดว่าข่าวอาชญากรรมทำให้เกิดเรียนรู้เทคนิควิธีของการก่ออาชญากรรมรูปแบบต่าง ๆ มากกว่าเยาวชนอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ส่วนปัจจัยด้านการศึกษา พบว่าเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้รับการศึกษาและศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา รู้สึกว่าข่าวอาชญากรรมทำให้เกิดเรียนรู้เทคนิควิธีของการเป็นอาชญากรและการก่ออาชญากรรมรูปแบบต่าง ๆ น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

นอกจากนี้การวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า กรณีที่ 10 นายกมล คิดว่าข่าวอาชญากรรมมีผลต่อความคิดและตัดสินใจซื้ออาวุธปืนมาจนกระทั่งก่อเหตุและถูกควบคุมตัวดำเนินคดีร่วมกันฆ่า ร่วมกันพยายามฆ่า และพกอาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาตในที่สุด กรณีที่ 6 นางสาวมีนา ยอมรับว่าได้สังเกตช่องทางและพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ จากข่าวเกี่ยวกับการลักทรัพย์ทางโทรศัพท์จากนั้นจึงก่อเหตุและถูกจับกุมในคดีร่วมกันลักทรัพย์กับแฟนของตน ส่วนกรณีที่ 1 นายประหยัด กรณีที่ 2 นายเก่ง และกรณีที่ 4 นางสาวอนงค์ คิดว่าข่าวการจับกุมการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นส่งผลต่อการเรียนรู้การหลบเลี่ยงการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

4. แนวทางการป้องกันผลกระทบจากข่าวอาชญากรรม พบว่า ในภาพรวมเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานีมีความคิดเห็นว่า ควรมีแนวทางการป้องกันผลกระทบจากข่าวอาชญากรรมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, $SD = 1.11$) อย่างไรก็ตามเด็กและเยาวชนคิดว่าควรมีแนวทางการป้องกันผลกระทบจากข่าวอาชญากรรมมากที่สุดอันดับหนึ่ง คือ เด็กและเยาวชนควรได้รับคำแนะนำจากผู้ปกครองเมื่อได้รับชมรับฟังข่าวอาชญากรรม ($\bar{x} = 3.98$, $SD = 1.09$) อันดับ 2 คือ รายการข่าวอาชญากรรมต่าง ๆ ควรเน้นการนำเสนอบทลงโทษผู้กระทำผิด ($\bar{x} = 3.57$, $SD = 1.10$) และการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมจากข่าวอาชญากรรมในเชิงบวก และมีส่วนควบคุมพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน คือ ผู้ปกครองมักจะมีการกล่าวตักเตือนและให้คำแนะนำเกี่ยวกับข่าวอาชญากรรมรูปแบบต่าง ๆ อบรมสั่งสอนให้รู้ถูกผิด และเน้นย้ำให้เห็นถึงตัวอย่างของคนที่กระทำผิดไม่เอาเยี่ยงอย่าง ซึ่งพบในกรณีที่เยาวชนอาศัยอยู่พร้อมหน้ากับบิดาและมารดา หรืออยู่กับบิดาหรือมารดาเพียงฝ่ายเดียว หรืออยู่กับตายายที่ดูแลอย่างใกล้ชิด เช่น กรณีที่ 3 นายน้อย กรณีที่ 4 นางสาวอนงค์ กรณีที่ 7 นายสิงหา กรณีที่ 8 นายตุลา และ กรณีที่ 10 นายกมล

สรุปและอภิปรายผล

การเปิดรับข่าวอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ อัลเบิร์ต แบนดูรา (Kong, Maria & Samsilah, 2010) และสภาพครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีส่วนส่งเสริมให้มีการเปิดรับข่าวอาชญากรรม คือ แนะนำหรืออบรมให้บทเรียน สอดคล้องกับทฤษฎีการปลุกฝัง ของมอร์แกน (Morgan, 2009, pp.175-184) และสอดคล้องกับงานวิจัย เรื่องความรุนแรงในเด็กและเยาวชน (Offenhauer & Buchalter, 2011) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า เด็กและเยาวชนสืบค้นเพื่อชมคลิปข่าวอาชญากรรมที่เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ยูทูป โดยสนใจวิธีการจับกุมของตำรวจในคดียาเสพติด เนื่องจากคิดว่าจะช่วยให้ตนได้ระวังตัวไม่ให้ถูกจับกุมมากขึ้น สอดคล้องกับบทวิเคราะห์ ของ ลิปส์ชอลซ์ (Lipschultz, 2017) เรื่องข่าวอาชญากรรมทางโทรศัพท์ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวอาชญากรรมที่แตกต่างกันนั้น สอดคล้องกับแนวคิดการเลือกเปิดรับข่าวสารของบุคคล (Hunt and Ruben, 1993, pp.65) และการที่เยาวชนติดตามข่าวอาชญากรรมได้ทุกประเภทความผิด เนื่องจาก

คิดว่าเป็นการติดตามสถานการณ์ปัญหาสังคม สอดคล้องกับแนวคิดการเปิดรับข่าวสารของแมคคอมบ์และเบคเกอร์ (Mccombs and Becker, 1979, pp.51- 52)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของข่าวอาชญากรรม พบว่า ข่าวการฆาตกรรมส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกหดหู่ หวาดกลัว หวาดระแวง สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องสาเหตุพฤติกรรมเบี่ยงเบนของโบรี (Boeree, 2009) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่าในกรณีที่ 10 นายกมล คิดว่าข่าวอาชญากรรมมีผลต่อความคิดและการตัดสินใจหาซื้ออาวุธปืนมาไว้หากเกิดการทะเลาะวิวาท สอดคล้องกับทฤษฎีแรงเสริมของแคลปเปอร์ (Klapper, 2010, pp.121-124) ที่อธิบายว่าความรุนแรงในสื่อต่าง ๆ แม้จะไม่ได้มีส่วนเพิ่มหรือลดความเป็นไปได้ในการแสดงพฤติกรรมรุนแรงของผู้รับสารอย่างเด่นชัด แรงเสริมมีผลต่อทัศนคติ ค่านิยมบรรทัดฐานที่มีอยู่แล้วของบุคคล และกรณีที่ 6 นางสาวมีนา ยอมรับว่าได้สังเกตช่องทางและพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ จากข่าวเกี่ยวกับการลักทรัพย์จากทางโทรทัศน์ สอดคล้องกับทฤษฎีการเลียนแบบของทาร์ด (Thaniyaphon, 2011, pp.25) และกรณีที่ 1 นายประหยัด กรณีที่ 2 นายเก่ง และกรณีที่ 4 นางสาวอนงค์ ที่กระทำผิดคดีเกี่ยวกับยาเสพติด คิดว่าข่าวการจับกุมการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นส่งผลต่อการเรียนรู้การหลบเลี่ยงการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการรับรู้ของบลูมและคณะ (Bloom, et al, 1956) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Raksawkaew (2017) เรื่องการศึกษาอิทธิพลของรายการในสื่อใหม่ที่มีต่อมุมมองต่อโลกของเด็กและเยาวชน และจากการวิจัยเชิงคุณภาพที่พบว่า กรณีที่ 3 นายน้อย กระทำผิดคดีครอบครองและจำหน่ายยาเสพติด กรณีที่ 5 นางสาวกิงแก้วกระทำผิดคดีมีกัญชาเพื่อร่วมกันจำหน่าย กรณีที่ 6 นางสาวมีนา กระทำผิดคดีร่วมกันลักทรัพย์ เนื่องจากคิดว่าสาเหตุการกระทำผิดของตนส่วนหนึ่งจากการสนใจชมข่าวอาชญากรรมเพื่อเรียนรู้การหลบหนีการจับกุม กระทั่งสามารถพิจารณาช่องทางการกระทำผิดโดยการพูดคุยแลกเปลี่ยนกับเพื่อนหรือแฟนที่มีพฤติกรรมกระทำผิดเช่นเดียวกันกับตนเอง สอดคล้องกับทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างของซัทเธอร์แลนด์ (Sutherland, 1974) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Intaraprasert (2012) เรื่องอิทธิพลของสื่อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร

นอกจากนี้เยาวชนคิดว่าอิทธิพลของข่าวอาชญากรรม คือ การสะท้อนถึงสถานการณ์ปัญหาสังคม ที่ควรต้องร่วมกันป้องกันแก้ไข สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Roengsak (2011) เรื่องศึกษาข่าวอาชญากรรมกับการเล่าเรื่องผ่านหนังสือพิมพ์ และพบว่าข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวที่สะท้อนความผิดปกติของสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaiyachai (2010) เรื่องทฤษฎีการเลียนแบบกับพฤติกรรม การปาหิ่น: การศึกษาแนวทางการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chuanpipatpong (2012) เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคม ในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมระหว่างหนังสือพิมพ์และหนังสือพิมพ์ออนไลน์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 เด็กและเยาวชนควรมีการติดตามข่าวสารบ้านเมืองและพิจารณาข่าวอาชญากรรมในทางที่เป็นประโยชน์ต่อการควบคุมและป้องกันตนเอง ไม่ให้ไปเผชิญกับปัญหาการกระทำผิดหรือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมรูปแบบต่าง ๆ และควรเชื่อฟังผู้ปกครองที่คอยให้คำแนะนำและตักเตือน ขณะชมข่าวอาชญากรรมร่วมกัน

1.2 สถานศึกษาควรส่งเสริมความเข้าใจแก่เด็กและเยาวชนถึงปัญหาการกระทำผิดและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนอย่างเป็นรูปธรรม โดยเชื่อมโยงกรณีศึกษาจากการนำข่าวอาชญากรรมมาถ่ายทอดเป็นบทเรียนให้เด็กและเยาวชนได้ตระหนักในการแสดงออกทางพฤติกรรมอย่างเหมาะสม ตลอดจนติดตามและส่งเสริมกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชน

1.3 องค์กรสื่อสารมวลชนไม่ควรนำเสนอวิธีการกระทำผิดรวมถึงอาวุธที่ใช้ก่อเหตุ เนื่องจากว่ามีโอกาสทำให้เด็กและเยาวชนเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมและการกระทำผิดรูปแบบต่าง ๆ เพื่อป้องกันการเรียนรู้จากเด็กหรือเยาวชนที่ไม่สามารถควบคุมความคิดและเรียนรู้ไปในทางที่ไม่เหมาะสมได้ และไม่ควรมีรายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้กระทำผิดเพื่อไม่ให้เด็กและเยาวชนเกิดการเลียนแบบ

1.4 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรให้แนวทางกับผู้ปกครองเด็กและเยาวชนในการดูแลและอบรมให้บทเรียนเกี่ยวกับการรับข้อมูลข่าวอาชญากรรมและติดตามความรู้สึกนึกคิดของเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด เพื่อส่งเสริมบทเรียนเกี่ยวกับการป้องกันตนเองของเด็กและเยาวชนไม่ให้เกี่ยวข้องกับสถานการณ์เสี่ยงต่อการกระทำผิดอีก

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยแนวทางการควบคุมเนื้อหาความรุนแรงจากสื่อออนไลน์เพื่อกระตุ้นบทบาททางจริยธรรมขององค์กรสื่อสารและช่วยลดโอกาสเกี่ยวกับการเข้าถึงและรับรู้พฤติกรรมความรุนแรงจากสื่อออนไลน์

2.2 ควรศึกษาวิจัยรูปแบบสื่อทางเทคโนโลยีการเสริมสร้างความตระหนักโทษความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดแก่เด็กและเยาวชน

2.3 ควรศึกษาวิจัยกระบวนการทางสังคมในการป้องกันปัญหาการเรียนรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนจากข่าวอาชญากรรม

เอกสารอ้างอิง

- Akers, R. L. (1985). **Deviant Behavior: A Social Learning Approach**. (3rded.). Belmont, CA: Wadsworth.
- Atkin, Charles K. (1973). **Anticipated communication and mass media information seeking public opinion quarterly**. New York: Free Press.
- Bloom, B.S., Engelhart, M.D., Furst, E.J., Hill, W.H., & Krathwohl, D.R. (1956). **Taxonomy of Educational Objectives, Handbook I: The Cognitive Domain**. New York: David McKay Co Inc.
- Boeree, C. George. (2009). **Personality Theory: A Biosocial Approach**. Retrieved January 12, 2018. Form <https://webpace.ship.edu/cgboer/genpsyneurosis.html>
- Chutinant, A. (2014). **Criminology and Penology**. (2nd ed). Bangkok: Winyuchon. (In Thai).
- Chuanpipatpong, W. (2012). **A comparative study of social responsibility in the presentation of crime news between newspapers and online newspapers**. Retrieved October 24, 2017. From www.spu.ac.th/commart/files/2013/09/. (In Thai).
- Chaiyachai, R. (2010). **Social learning theory and stone-throwing behavior: the measure of crime prevention, crime control and crime solving**. Master of Sociology Thesis Criminology and Justice. Chulalongkorn University, Bangkok. (In Thai).
- Department of Juvenile Observation and Protection. (2015). **Annual Statistics Report 2014**. Bangkok: Information Technology Center, Department of Juvenile Observation and Protection. (In Thai).
- Eron, L. D. (1987). The development of aggressive behavior from the perspective of a developing behaviorism. **American Psychologist**, 42, 435-442.
- Hirschi, T. (1969). **Causes of Delinquency**. Berkeley, CA: University of California Press.
- Hunt, T. & Ruben, B.D. (1993). **Mass Communication: Producer and Consumers**. New York, NY: Harper College Publishers.
- Intaraprasert, S. (2012). **Research on the influence of media that is related to behavior Violence of children and youth in Bangkok**. Bangkok: Suan Dusit Rajabhat University. (In Thai).
- Kaewthep, K. (2009). **Analysis of media, concepts and techniques**. (4th ed). Bangkok: Faculty of Communication Arts Chulalongkorn University. (In Thai)

- Kong, L.L., Maria, C.A., & Samsilah, R. (2010). Understanding Media Violence and Development of Aggressive Behavior of School Children. **Procardia Social and Behavioral Sciences**. 7(C), 522-527.
- Khantee, P., Phutrakul, K. & Trimek, C. (2015). **Criminology theory: principles Research and Applied Policy**. Bangkok: S. Charoen Printing. (In Thai).
- Lipschultz, Jeremy. (2017). **Crime News on TV**. Retrieved September 21, 2018, From <http://criminology.oxfordre.com/view/10.1093/acrefore/9780190264079.001.0001/acrefore-9780190264079-e-57>.
- Louden, L., & Bitta, A. (1993). **Consumer Behavior** (4th ed.). Singapore: McGraw Hill Book.
- McCombs, M. E. & Becker, L.B. (1979). **Using mass communication theory**. New York: Prentice Hall.
- Morgan, M. (2009). **Cultivation analysis and media effects**. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- National Statistical Office. (2017). **Survey of the use of information and communication technology in the household**. Retrieved September 25, 2017. From <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries22.ht>. (In Thai).
- _____. (2017). **Latent population survey in Thailand, 2017**. Retrieved August 6, 2018. From <http://www.nso.go.th/sites/2014/Pages/News/2561/N21-09-61-2.aspx>. (In Thai).
- Observation and Protection Center for Juvenile in Ubon Ratchathani Province. (2017). **Child and youth statistics that were Prosecuted by the Observation and Protection Center of Ubon Ratchathani**. Ubon Ratchathani. (In Thai).
- Offenhauer, P., & Buchalter, A. (2011). **Teen Dating Violence: A Literature Review and Annotated Bibliography**. Library of Congress – Federal Research Division. Washington, D.C.: Department of Justice.
- Raksaewkaew, K. (2017). The Influence of Programs in New Media on the Perspective on the World of Children and Youth. **Veridian E-Journal, Silpakorn University**. 10 (3), 152 - 169. (In Thai).
- Roengsak, P. (2011). Crime news as a narrative form in the press. **Executive journal**. 31(2), 205-211. (In Thai).
- Siegel, Larry J. (2011). **Criminology**. Singapore: Thomson, Wadsworth.

- Siriyuwak, U. (2007). **Basic mass communication: media, culture and society.** (2nd ed) (revised version). Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Sri Sa-at, S. (2017). **Principles of preliminary research.** (10th ed). Bangkok: Suviriyasan. (In Thai).
- Srikumnid, S. (2009). **The role of "crime news" and guiding people in society.** Retrieved October 24, 2017. From http://www.tja.or.th/index.php?option=com_content&view=article&id. (In Thai).
- Sutheesorn, S. (2004). **Criminology.** (2nd ed). Bangkok: Thammasat University. (In Thai)
- Surette, R. (2015). Crime Media. **Culture: An International Journal.**12(1), 37-64.
- Thairath Online. (2014). **Collecting single invasions, hijacking money, Lotus,** Chonburi Unemployed claims – gambling. Re. Retrieved September 23, 2018. From <https://www.thairath.co.th/content/461955>. (In Thai).
- Thaniyaphon, P. (2011). **Criminology and Penology.** (8th ed). Bangkok: Ramkhamhaeng University. (In Thai).
- Ung Phra, N. T. (2012). **Social psychology.** Bangkok: Thammasat University. (In Thai).
- Witthayarat, S. (2006). **Production of print media.** (5th ed). Cage Thep: Sunandha Book Center. (In Thai).
- Yando, R., Seitz, V. & Zigler, E. (1978). **Imitation: A Development Perspective.** New Jersey, NJ: Lawrence Erlbaum Associate.

ผู้เขียน

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล	นางเลอพร ศุภสร
หน่วยงาน/สังกัด	สถาบันอาชีวศึกษาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต
ที่อยู่หน่วยงาน/สังกัด	เลขที่ 52/347 หมู่บ้านเมืองเอก ถนนพหลโยธิน ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
E-mail:	lerporn02@gmail.com